

ІНСТРУКЦІЯ

для медичного застосування препарату

НАТРІЮ АДЕНОЗИНТРИФОСФАТ (NATRII ADENOSINTRIPHOSPHATE)

Склад:

діюча речовина: кислота аденозинтри фосфорна;

1 мл розчину містить аденозин-5'-три фосфорної кислоти дивалентної солі в перерахуванні на 100 % кислоти аденозинтрифосфору 10 мг;

допоміжні речовини: 2 М розчин натрію гідроксиду – до pH від 7,0 до 7,3; вода для ін'єкцій.

Лікарська форма. Розчин для ін'єкцій.

Фармакотерапевтична група.

Кардіологічні препарати. Засоби, що регулюють метаболічні процеси. Код АТХ С 01Е В 10.

Клінічні характеристики.

Показання.

У комплексній терапії м'язової дистрофії й атрофії, для купірування пароксизмів в надшлуночкових тахікардій, при спазмах периферичних судин (хвороба Рейно, облітеруючий тромбангіт). Призначають при периферичних, змішаних і центральних формах пігментної дегенерації сітківки ока.

Протипоказання.

Підвищена чутливість до препарату. Гострий інфаркт міокарда, тяжкі форми брадіаритмів, артеріальна гіпотензія, атріовентрикулярна блокада II - III ступенів, запальні захворювання легенів. Дитячий вік.

Спосіб застосування та дози.

Вводять дорослим внутрішньом'язово. Для лікування м'язових дистрофій, порушень периферичного кровообігу в перші 2 - 3 дні призначають по 1 мл 1 раз на добу, в наступні дні – по 1 мл 2 рази на добу або 2 мл 1 раз на добу. Курс лікування – 30 - 40 днів. За необхідності курс повторюють через 1 - 2 місяці.

При спадковій пігментній дегенерації сітківки вводять внутрішньом'язово по 5 мл 2 рази на добу з інтервалом у 6 - 8 годин щоденно протягом 15 днів. Для купірування надшлуночкових тахіаритмів вводять внутрішньовенно 1 - 2 мл протягом 5 - 10 с (ефект спостерігається через 20 - 40 с). При необхідності повторно вводять у такий самий дозі через 2 - 3 хв.

Побічні реакції.

Фобії, нечіткість зору, біль у руках, спині, шиї, металевий присмак у роті.

При внутрішньом'язовому введенні: головний біль, тахікардія, посилення діурезу, алергічні реакції.

При внутрішньовенному введенні: нудота, гіперемія обличчя, відчуття жару, запаморочення, неприємні відчуття в грудях, посилення моторики шлунково-кишкового тракту, бронхоспазм, можливий розвиток аритмій, в тому числі атріовентрикулярної блокади, асистолії, артеріальної гіпотензії, задишки.

Передозування.

Симптоми: атріовентрикулярна блокада II та III ступенів, асистолія, бронхоспазм, поява аритмій, шлуночкових порушень; синусової брадикардії і тахікардії; запаморочення, артеріальна гіпотензія, короткочасна втрата свідомості. При тривалому введенні можливі алергічні реакції.

Лікування. Препарат відмінюють, застосовують кардіотонічні засоби. Терапія симптоматична. Конкурентними антагоністами аденозину є ксантини (еуфілін, теофілін).

Застосування в період вагітності або годування груддю.

Дані щодо застосування препарату в період вагітності і годування груддю відсутні.

Діти.

Досвіду застосування препарату у дітей немає, тому він протипоказаний дітям.

Особливості застосування.

Препарат не можна вводити в великих дозах одночасно з серцевими глікозидами.

Внутрішньо венне введення препарату проводять лише в умовах стаціонару під медичним наглядом і при контролі функції серця.

Внутрішньо венне введення препарату необхідно проводити повільно, після чого виміряти артеріальний тиск. Обережно застосовувати при бронхіальній астмі, вираженій брадикардії, синдромі слабкості синусового вузла, атріовентрикулярній блокаді I ступеня, схильності до артеріальної гіпотензії.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні авто транспортом або роботі з іншими механізмами.

Під час лікування слід утримуватися від керування авто транспортом або роботи з іншими механізмами, що потребують підвищеної уваги.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Серцеві глікозиди підвищують ризик розвитку побічних ефектів (у тому числі аритмогенної дії).

Дипіридамо́л посилює ефекти аденозину. Теофілін, кофеїн та інші ксантини – послаблюють. Карбамазепін може посилювати ефекти аденозину, призвести до розвитку блокади.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Натрію аденозинтрифосфат – сіль кислоти аденозин-5'-три фосфорної (АТФ) – природнього метаболіту організму, що бере участь у багатьох життєво важливих біохімічних реакціях. При взаємодії із скорочувальним білком актоміозином АТФ розпадається на аденозиндифосфорну кислоту і неорганічний фосфат із вивільненням енергії, яка потрібна для м'язової діяльності і для багатьох процесів біосинтезу (білка, сечовини тощо).

Сприяє розслабленню гладеньких м'язів, полегшує передачу нервових імпульсів в вегетативних адренергічних та холінергічних вузлах і передачу збудження з блукаючого нерва до серця. Чинить проти ішемічну, мембраностабілізуючу і анти аритмічну дію, поліпшує антиоксидантний захист міокарда, підвищує його скорочувальну здатність.

Фармакокінетика. Після парентерального введення проникає у клітини органів, де, взаємодіючи зі скорочувальним білком актоміозином, АТФ розпадається на аденозиндифосфорну кислоту і неорганічний фосфат і вивільняє енергію, яка використовується м'язами для здійснення механічної роботи, а також синтетичних процесів (синтез білка, сечовини). У подальшому продукти розпаду включаються в синтез АТФ. Анти аритмічний ефект після внутрішньо венного введення настає через 20 - 40 с.

Фармацевтичні характеристики:

основні фізико-хімічні властивості: прозора, безбарвна або злегка жовтувата рідина.

Несумісність.

Препарат не можна вводити одночасно з карбамазепіном, дипіридамолом, ксантинами, анти аритмічними засобами.

Термін придатності.

1 рік.

Умови зберігання.

Зберігати у захищеному від світла місці при температурі від 3 °С до 5 °С.

Зберігати в недоступному для дітей місці.

Упаковка.

По 1 мл в ампулі; по 10 ампул у картонній пачці.

Категорія відпуску.

За рецептом.

Виробник.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Харківське фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу".

Місцезнаходження.

61013, Україна, м. Харків, вул. Шевченка, 22.